

West Virginian sota

Viime vuoden toukokuusta alkaen on West Virginiassa käyty sota — sota sen sanan täydessä merkityksessä, sota kiväärien, pikatykkien ja kuularuiskujen avulla, sota, jossa on hävitetty koteja, ajettu ihmisiä taivasalle, tapettu ja haavotettu miehiä, vieläpä naisiakin.

Mistä tämä sota?

Se on työn ja pääoman välisestä ristiriidasta, tässä tapauksessa, lä-

kyväsien ja näkymättömän kaivos-ten ympärillä ja kylissä, joissa kaivosmiehet asuvat, alkoivat palkkaamaan lakonrikkureita kaivosiin ja "kaivosvalteja", muka turvaamaan kaivosomaisuutta ja lakonrikkurien rauhaa, mutta joiden tehtäväksi todellisuudessa tuli lakkolaisten sanoin kuvaamaton vainoaminen. Kaivosmiehet ajettiin perheineen pois asunnoistaan, jotka tietysti yhtiö omisti, paljaan

Lakkolaisten telttoja ja Yhdysvaltain lippu "suojana"

hinmin sanoen, palkka- ja järjestäytymiskysymyksestä. Hiilikavosmiehet vaativat korkeampaa palkkaa, johon hiilipatruunat eivät olleet myöntäväisiä. Hiilenkaivajat ryhtyivät lakkoon, ja — silloin oli sota valmis. Paint ja Cabin Creekissä Kanawha-kauntissa olevat itsevaltaiset yhtiöt, jotka, kuten tavallista, omistavat kaiken nä-

taivaan alle. Paitsi sitä, että häätö toimitettiin mitä raakamaisemmin: huonekalut ja taloustarpeet heitettiin kujalle, naisia ja lapsia potkittiin ja suoraan rääkättiin, kiellettiin vielä veden otto kaivoista, ja ei ehkes kirkkoon haluavia päästetty jumalaansa tuskissaan rukoukseen — joka tuskin kuitenkaan tässä hädässä olisi auttanut.

Lakkolaiset pakenivat kaivoskylästä ylös metsikköön, johon pysyttivät telttansa. Mutta täälläkään he eivät saaneet olla rauhassa. Yhtiön pyssyhurtat nousivat vastakkaiselle mäenrinteelle, josta ammuskelivat kaivosmiesten telttakylää kohden, kaivosmiesten vastaten myöskin kivääritulella.

Tilanteen tällaiseksi kärjistyessä oli valtion sotaväen väliintulo

täydellisin, aina kivääreistä kuularuiskuihin saakka, mutta se tapahtui — mikäli sanomalehtikertomuksiin saa luottaa — pelkästä kateudesta, että yhtiön pyssyhurtat olivat paremmin varustettuja kuin itse valtion sotavoima. Niin hyvin teki sotaväki kuitenkin palvelustaan kaivosyhtiölle, että "rauhan" ja "järjestyksen" palaututtua ja valtion virallisen sotaväen käytyä sillä kertaa tarpeettomaksi, yhtiöt

Kaivosyhtiöiden varastosta takavarikoituja ampuma-aseita ja ampuma-

välttämätön. Lakkolaiset tervehtivät — poikkeuksena tavallisesta — sotaväen tuloa turvansa tuojana. Mutta sotilasten kera tuli sotatilan julistus. Sen sijaan, että lakkolaiset saivat ennen kärsiä yhtiön omavaltaisesta väkivallasta n. s. kaivosvahtien eli pyssyhurttien kautta, oli heitä vastassa nyt valtion järjestetty sotavoima. Tosin sotaväki takavarikoitsi yhtiön aseja ampumavaraston, joka oli mitä

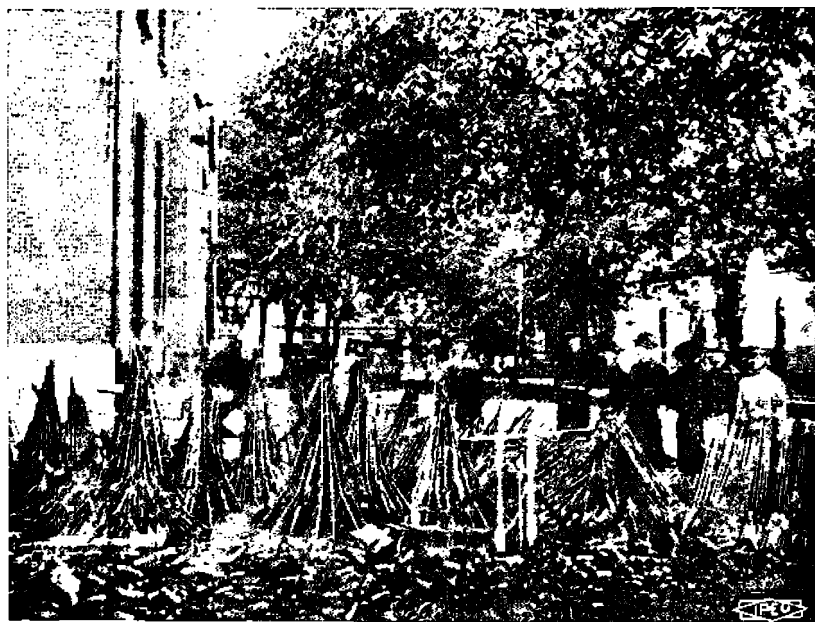
palkkasivat samoja sotilaita "kaivosvahdeikseen."

Seurauksena oli nusiųn raakuuksien jatkuminen, uuden sotaväkiosaston paikalle lähettäminen ja sotatilan uudelleen julistaminen. Kvernööri puuttui persoonallisesti välittäjäksi, mutta, vaikka kaivosmiehet olisivatkin suostuneet kvernöörin ehdottamiin ehtoihin, ei kaivostenomistajia saanut keinoilla millään myöntymään niihin. Hei-

dän taholtaan annettiin lausunto, että he "eivät tule koskaan hyväksymään, että heidän työläisensä järjestyvät United Mine Workers-liittoon; että heidän työväkensä järjestyy missään muodossa; että valtio sekaantuu heidän asioihinsa". Kuvernööri pani toimeen kuulusteluja, joissa todettiin, ne raakamaisuudet, joita yhtiö oli työläisiinsä kohtaan harjoittanut. Niinpä m. m. todettiin, että eräskin vaimo,

Mihinkään toimenpiteisiin yhtiötä vastaan ei kuulustelun johdosta kumminkaan ryhdytty.

"Rauha" palautettiin taas kiväärien kuulilla ja lakkolaisten verellä. Sotaväki kutsuttiin työnsä suorittettua pois. Tilalle asettuivat taas yhtiöiden pyssyhurtat. Kaivosmiehet jotka rauhan nimessä olivat luopuneet aseistaan, olivat taas pakotetut aseautumaan. Uusi sotaväenväliintulo, uusi sotatila

varoja: kiväärejä, kuularniskuja, dum-dum-kuulia ja tuhansia panoksia

joka oli juuri synnyttämäisillään, ajettiin vuoteeltaan ulos asunnostaan, ja hän sai tilaisuuden synnyttää erään tilapäisen kopin lattialla. Eräs kaivospäälyismies, jonka vaimo antoi suojaa eräälle raskaana olevalle lakkolaisen vaimolle, sai sen johdosta potkun työstään. Kaivosmiehiä oli pakotettu äänestämään yhtiön asettamia kunnallisuuskilpailijaehtokkaita työstä pois panemisen uhalla, y. m. sellaista.

olivat taas seurauksena. Ja sitä jatkuu yhä. Kaivosmiehet asuvat teltoissaan ei ainoastaan talven pakkasen hätyyttämänä, vaan alttiina yöllisille hyökkäyksille, joita tekevät yhtiön asetettujen joukkojen lakkoilaiset ovat koko ajan koettaneet tehdä kaivoksiin tuoduille lakonrikkureille selväksi tilanteen kaivosalucella, ja onnistuneetkin siinä sen verran, että lakonrikkurit, joita on väärillä tiedoilla houkuteltu

kaivosalueelle, ovat tuostakin jättäneet seudun, sikäli kuin ovat ankaralta vartioimiselta voineet — sillä heitä pidetään ikäänkuin vankeina.

Näin ovat lakkolaiset olleet yhtiölle vaivaksi metsäkämpilläänkin ollessa. Ja poistaakseen heidät kokonaan pois näyttämöltä, suunnitelti yhtiö kätyriensä kautta äskettäin yöllisen hyökkäyksen lakkolaisten leiriä vastaan. Pyssyhurtilla ja kuularuiskuilla asestettu, kokonaan valo ja vailla oleva juna

He aikovat pysyä lujina. Ja United Mine Workers-liitto on astunut heidän tuekseen täydellä tarmolla. Sanottu liitto on päättänyt verottaa lähemmä neljään sataan tuhanteen nousevaa jäsenjoukkoaan viidellä-kymmenellä sentillä kuukaudessa jäsentä kohden, saaden siten kokoon likemmä kaksisataatuhatta dollaria kuukaudessa. Mutta ennen kuin tämä "sota" on päättynyt, kuinka monta miestä, naista ja ehkä lastakin eikö siihen mennessä ole joko saanut kuulaa ruumiiseen-

Lakkolaisperheitä "koti"-toimissa

kuletettiin vastapäätä lakkolaisten leiripaikkaa ja yön pimeydessä alettiin murhaava ammunta, jonka silminnähettävänä tarkoituksena oli tappaa niin monta lakkolaista kuin mahdollista. Ja toistakymmentä lakkolaista kuolikin. Eräältä lakkolaisvaimolta, joka oli makaamassa, ammuttiin molemmat sääret läpi. Eräs mies, joka oli juuri laskemassa lastaan maahan kaivettuun kuoppaan suojaan kuulilta, ammuttiin kuoliaaksi, j. n. e.

Mutta lakkolaiset ovat kaikkesta tästä huolimatta murtumattomia.

sa, tahi paleltunut tai saanut kuolemantaudin kankaisissa teltoissaan talvikylmässä asuen? Ja silti työhön palaaminen entisillä ehdoilla on mahdoton. Se olisi täydellisesti yhtiön armoille alistumista, vähintään yhtä keinoa kuin tulla suoraan ammutuksi. "Äiti Jones", joka, jos kukaan tietää hiilikaivantomiesten olosuhteet, sanoo näiden hiilenkaivajain työsuhteista puhuessaan:

"Jos kaupungeissa tai muualla asuvat ihmiset tietäisivät ja ajattelisivat minkälaisissa olosuhteissa

niiden ihmisten täytyy elää, jotka kaivavat maan uumenista hiilet, joilla ihmiset pitävät asuntonsa lämpimänä talvisin, niin he näkisivät kyöneen jokaisessa tomuhiutaleessa joka hiilenkappaleen muodostaa, ja loimuavassa hiilivalkeassa he näkisivät punaisia, verestä-

viä silmiä ja syyttäviä sormia, osoittaen niitä, jotka ovat vastuunalaisia tämän orjuusjärjestelmän ylläpitämisestä, missä noin kauheat olosuhteet ovat mahdollisia; he näkisivät, että jokainen hiilenkappale on työläisten verellä kastettu.”

Viime vaalien tulokset

Tunnettua jo on se seikka, että kaikkien muiden paitsi sosialistipuolueen äänimäärä aleni viime vaaleissa. Demokraatit jäivät vähemmille äänille kuin edellisessä presidentin vaalivuonna, vaikka heillä olikin nyt tilaisuus voittaa, mutta se tapahtui republikaanipuolueen kahtia hajaantumisen tähden. Republikaani- ja edistyspuolueen yhteenlaskettu äänimäärä on myös pienempi kuin republikaanipuolueen sen edellisissä vaaleissa yksin saama äänimäärä. Samoin kiekkolaki- ja lakipuolue sai tyytyä vähempään äänilukuun kuin edellisellä kerralla. Meidän puolueemme äänestäjäjoukko sitävastoin kasvoi noin 112 prosentilla, toisin sanoen, se enemmän kuin kaksinkertaantui. On valtioita, kuten West Virginia, jossa puolueemme äänestäjäluku, kuten alempana olevasta taulusta nähdään, lisääntyi enemmän kuin nelikertaisesti, eli 317 prosenttia; kahdessa valtiossa (Texas, Virginia) on se kolminkertaistunut; yhdeksässätoista valtiossa (Alabama, California, Colorado, Delaware, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Michigan, Mississippi, Nebraska, New Mexico, North Carolina, North Dakota, Ohio, Pennsylvania, Washington)

on se enemmän kuin kaksinkertaistunut; kahdessakymmenessä yhdessä valtiossa on se noussut 100 ja 50 prosentin välillä, ja ainoastaan viidessä vähemmän kuin 50 %, Massachusetts ollen niistä viimeisimpänä (lisäys vain 17%). Tutkiskellessa eri valtioiden äänentuloksia on tietysti otettava huomioon kuinka suuri on puolueemme saama äänimäärä kaikkiin vaaleissa, annettuihin äämiin verraten, se on, kuinka suuri on sosialistipuoluetta äänestävien prosentti. Vasta tämä mitta antaa oikean kuvan eri valtioiden edistyksestä sosialististen äänestäjän luvun suhteellisessa kasvamisessa. Tätä osoittaa tähän liitetty toinen taulu. Ja tämäkin osoittaa sen ilahuttavan ilmiön, että puolueemme suhteellinen äänimäärä on noussut jokikisessä valtiossa; missään ei se osoita alenemista. Eri valtioiden järjestys on tosin muuttunut enemmän tai vähemmän, toiset rynnähten äänestäjän prosenttimäärässä edelle, toiset jääden entisistä järjestysijastaan taemmaksi, mutta silti jokaisessa valtiossa on nyt suhteellisesti enemmän sosialistisiä äänestäjiä koko äänestäjän lukuun verraten kuin edellisissä vaaleissa. Ensimmäiset kahdeksan ovat kuitenkin